

CHƯƠNG III

MANNIKINS

Đây là tên đặt cho tinh linh có dạng nam không thể xếp vào loài gnome, brownie hay elf, nhưng lại có vài đặc tính của cả ba loại này, cộng thêm vài tính chất của riêng chúng. Vài kẻ có gương mặt của gnome, quần áo của brownie, và bàn chân nhọn đầu của elf.

Mannikin có liên hệ với cây, bờ rào, cụm hoang, cỏ, hoa dại. Những kẻ làm việc với cây thường 'ở' trong thân cây hay cành, ngay bên dưới vỏ cây, chúng đi vào cây để nghỉ ngơi mà cũng để làm việc liên quan đến sự tăng trưởng và nhuộm màu lá với cành cây.

Mannikin của cây dại và cỏ gần như lúc nào cũng mặc quần áo xanh lục, mặt chúng giống như của trẻ con lên ba, bầu bĩnh, lộ vẻ tươi cười sung sướng. Luôn luôn đội nón nhỏ màu lục, mắt sáng và đôi khi thấy đôi tai nhỏ, nhọn đâm ra bên trên nón.

Có hai lần tôi gặp mannikin không có vẻ thân thiện như vậy. Mặt thô kệch, mũi to và cong, mắt xếch hẹp lại thành một đường cho ra vẻ tinh quái xấu xa.

Tôi đã thử giao tiếp với riêng rẽ từng sinh vật của loài để chịu đã nói, nhưng óc thông minh của chúng rất cổ sơ — còn thua cả loài vật —, nên tôi không thành công mấy. Chúng uốn môi giống như ta nói, cho cảm tưởng như hét lớn vang dội, nhưng tôi không bắt được âm thanh nào phát ra từ cái miệng mở rộng đó. Đây là chuyện rất thường ở những tinh linh thấp khi chúng bắt chước người mà không hiểu chút gì về ý nghĩa và mục đích của hành động.

Một chú nhỏ mà tôi sẽ tả ở dưới, hãnh diện về những cây chú ở và làm việc, và ráng nói lên điều đó; chú tỏ ra vui thú khi được bọn tôi để ý tới, và cố hết sức mình để trò chuyện, nhưng không đi xa được do bản chất của mình.

Trong mọi dịp khi tôi tìm cách hỏi chuyện, hay khi tinh linh đến gần, chúng không hề thực sự bước vào hào quang người lớn, mà luôn luôn đứng xa xa ở ngoài tầm phát của hào quang. Nếu chúng lại gần hơn, hay nếu ta chăm chú nhìn kỹ, chúng bị mất thăng bằng, hóa rối trí và bất lực, rồi biến mất hoặc để rút ra xa một khoảng cách an toàn hay lên cảnh giới cao. Cố nhiên điều này chỉ đúng cho mannikin nhỏ bé chứ không áp dụng cho gnome rất vững hay brownie chững chạc hay cho loài tiên nữ.

Vài loại mannikin có cánh nhỏ hình trái soan, bằng chất hơi trong suốt sáng lấp lánh. Cánh không dùng để bay tuy chúng đập và rung theo mỗi cử động của sinh vật.

Quan sát nhiều nơi ở Anh cho tôi kết luận rằng mannikin là tinh linh thông thường nhất của nước này, tuy những vùng khác nhau có mannikin với hình thể biến đổi một chút. Cái kinh nghiệm chung gần như không đổi là trong khi chúng tôi quan sát những tinh linh khác thì mannikin sán lại gần. Chúng đứng hoặc ngồi cách một khoảng chừng 3 - 7m, thành nhóm hay thành cặp, dán mắt vào chúng tôi với vẻ tò mò không che đậy. Một thí dụ như vậy thấy trong vườn hoa ở Kensington.

Khi chúng nói chuyện với nhau, tôi thấy giống như tiếng riu rít của chim sẻ, và thấy rõ là đặc tính mỗi người mà mannikin quan sát là đề tài cho sinh vật thảo luận sôi nổi. Tinh linh không hề sợ người, không thân thiện mà cũng không thù nghịch, lại gần chúng ta hoàn toàn vì tò mò.

Mannikin Cây.

Trong rừng gần Kendal.

December 1922.

Một số mannikin giống brownie có liên hệ với cây đang quanh quẩn trên mặt đất, giữa lá rơi trên đất và cỏ. Gương mặt giống như của ông lão, da sần sùi, râu nhọn, lông mày xám. Chúng có nón nhọn thường thấy nhưng dịp này chóp thả ra trước một chút. Mặt mỏng, đường nét sắc cạnh khác với brownie, cũng như chân ốm và bàn chân nhọn ở đầu, thân hình ốm. Tinh linh mặc áo khoác màu nâu đỏ, phủ lên hông hững hờ, áo trong ngấn màu xám, vớ xem như to sợi chạy suốt ra bàn chân nhọn. Tôi nghĩ chúng không mang boots. Chú lùn tỏ ra vui sướng lộ trên mặt, luôn luôn tươi cười, thấy cả trong đôi mắt sậm màu. Tròng đen giống như thủy tinh, hoặc đen tuyền hay nâu đậm, tôi không thấy chút tròng trắng. Chúng tới lui chậm chạp và dường như không có mục đích gì, đôi khi có nhóm tụ lại chơi một trò. Tôi thấy bốn chú như vậy trên đường, nắm tay nhau chạy theo chiều kim đồng hồ chừng hai mươi giây, rồi vẫn nắm tay chúng bay lên không trôi xa vào khu rừng. Vài kẻ trong bầy thấy lớn tuổi, ít hoạt động hơn những kẻ khác.

Tôi thấy một sinh vật rất già ngồi ở gốc cây trần bì, duỗi chân ốm ra trước, coi ông thiệt mệt. Áo của ông

có cỡ rộng lượn hình võ sò, có thất lưng như da màu nâu bó chặt ở ngang hông. Trong lúc tôi ngắm thì tinh linh biến vào bên trong cây và tôi thấy được diễn trình tan rã của thể, nó còn lơ lửng chừng một phần giây đồng hồ sau khi ông đã rút ra. Ông không khiến nó biến đi trong lúc còn khoác lấy hình, ông chỉ rút lui đi ra phía đầu. Đường nét của hình vẫn còn in lên người trong lúc ông thoát ra, vì tôi thấy rõ hình đôi chân dài theo ông đi vào cây. Quan sát kỹ hơn cho thấy hình không biến mất hoàn toàn, vẻ ngoài giữ nguyên, còn màu sắc và cơ cấu tan rã; thấy nó giống như ma mannikin, cái thể có đường nét in rõ màu xám và vẫn ở tư thế ngồi lúc ông bỏ đi. Trong lúc quan sát cái hình như vậy tôi mất liên lạc với phần tâm thức, nó rút vào giữa thân cây, thấy như lan ra thấu nhập vào sức sống trong tế bào cây.

Mười phút sau.

Tinh linh khi này biến vào trong cây giờ trở ra lại, hoàn toàn tươi tỉnh, khoẻ khoắn lắm. Đang tả một chuyện khác, tôi bỗng chú ý tới hình dạng của ông vì một luồng sáng chói xuất hiện ở gốc cây mà khi nhìn kỹ thì hóa ra là cũng là ông già khi này, nhưng bây giờ lại sức hẳn và tỏ ra muốn chúng tôi biết vậy. Ông nhảy múa rộn ràng về phía chúng tôi, bằng khoảng 6m từ cây đến bọn tôi, rồi đi ngược trở lại, nghiêng đầu qua một bên và dang chân thanh nhả trong lúc đi. Ông rất hãnh diện về mình. Trọn bầu không khí trong rừng thật quyến rũ, và sinh vật vừa lui vừa mời gọi tôi đi vào thế giới thần tiên. Ông vẫy tay về phía khu rừng, như chủ nhà mời khách bước vào cảnh vườn tuyệt sắc.

Mannikin Cây.

October, 1922.

Thấy có nhiều chú lùn đang làm việc bên ngoài lá và cành của một cây du lớn. Đôi khi chúng bay xuống đất và trở lại cây, như thể đi lấy vật liệu rồi đem vào chất của cành nhỏ và lá. Sinh vật cao khoảng 10 -15cm, thân hình co dãn, có dạng y hệt như người. Chúng đội nón chóp nhọn và dài, có áo khoác cổ dài, dài tới nỗi giống như áo choàng phủ quá vai, quần có dây đeo. Nét mặt đỏ như vì nắng gió, mắt xếch lộ ánh không giống người.

Một kẻ tìm cách trò chuyện với tôi; chú đưa tay chỉ cái cây với niềm tự hào lắm, y như muốn nói 'Công việc chúng tôi đây'. Tinh linh bước từng bước ngắn, lắc lư khệnh khạng, coi rất ngộ nghĩnh. Chú hét to về phía cây mà không nhằm chuyện gì, và tôi thấy không ai trả lời. Chú múa máy tay chân để nói chuyện và thấy rõ là muốn bảo tôi rằng tất cả những phần ngoài của cây đều do bọn chú chăm sóc và nằm trong vòng ảnh hưởng của bầy. Thỉnh thoảng một kẻ từ cây vụt ra, lơ lửng giữa trời rồi quay vào cây trở lại. Có lẽ chúng thu lấy sinh lực cần thiết trong không để mang cho cây? Mùa thu với cây lá đổi màu hình như là thời điểm quan trọng, vì tất cả bọn bận tít tít. Việc đổi màu chiếm trọn tâm trí chúng nhưng tôi nhìn không ra phương pháp. Dù chúng tôi đặt câu hỏi và được tinh linh trả lời khi trò chuyện, chú nhỏ không thể giải thích cơ chế sự việc, bởi rõ ràng là đối với sinh vật, chú nghĩ không có gì phải cắt nghĩa; chú càng không nghĩ đến việc đang làm, vì nếu có tôi đã bắt được tư tưởng của chú.

Phần lớn công chuyện chúng làm bên trên mặt đất xem ra không có mục đích gì, chỉ là bắt chước, chúng lặp lại cử chỉ của người mà không hiểu ý nghĩa hành động. Lá và cành là nhà của chúng, sinh vật hướng cả tâm trí cùng năng lực vào nơi ấy, tuy chúng không giới hạn việc làm vào một cây, vì tôi thấy chúng 'bay' vào cây du bên cạnh.

Mannikin Đỏ.

Đồi Jefferey, Longridge, Lancashire.

November, 1922.

Có một loại mannikin mà chúng tôi chưa gặp sống ở sườn đồi này. Đỏ là màu chính của chúng. Hình dáng cái đầu rất đối lạ lùng: ở hai bên thì dẹp sát rạt gần như châu vào nhau ở giữa trán, mũi và cằm; mắt nằm hai bên đầu vì không có mặt trước. Da trắng mát tuy lông mày sậm. Mắt dài và hẹp, tai to, mũi khoằm rất nhọn và mỏng; môi cũng thật mỏng và cong lên ở khoé; cằm nhọn nhô ra. Y phục rất giống quần áo của phái nam thời Elizabeth I, coi giống như độn bông, có vớ với giày mũi nhọn dài, nửa đỏ nửa lục. Cái nón rất kỳ dị có chóp nhọn màu đỏ, đính tua hay chuông nhỏ vì tôi nghe có tiếng leng keng khắp nơi trong cánh đồng. Sinh vật cao chừng 10 - 15cm nhưng có thể làm lớn ra bằng dạng người và có kẻ làm vậy. Việc cao như người này không thật, chúng cho cảm tưởng cao lớn nhưng tôi cảm thấy luôn luôn rằng chúng vẫn chỉ là những chú lùn, giống như khi nhìn một vật qua kính hiển vi mà vẫn nhớ được kích thước thật sự của nó. Nón, quần áo và vớ có màu đỏ tươi, phần trên có dây buộc màu trắng. Khu này rất đông, có tới cả ngàn. Chúng có thể bay lên trong không nhưng phần lớn chỉ đi qua lại trên cánh đồng. Tinh linh tỏ vẻ bận rộn tuy tôi không thể nhìn ra chúng đang làm gì. Chú lùn rất nhút nhát và e lệ, khi hốt hoảng thì tụ thành bầy xa xa. Đầu chúng tròn ở phía sau và thuôn dần ra trước. Sinh vật vui vẻ và chơi nhiều trò như trẻ con chơi, có kẻ nhảy múa trong mấy vòng, có kẻ chạy thành đám dọc theo cỏ, không khí hân hoan vui vẻ tràn đầy. Chắc chắn tinh linh có ý niệm về hình học vì chúng tạo ra những hình rõ ràng trong lúc chơi, thí dụ tôi thấy một vòng tròn có chữ thập bên trong. Tôi nghĩ chúng tạo ra hình như vậy một cách ý thức, nhằm biểu lộ phần lực chảy qua người, cho thêm nét sung sướng và sức sống.

Mannikin Lục .

Rừng Bowland, Lancashire.

April, 1922.

Dưới đây là phần mô tả một loài mannikin sống ở vùng đầm lầy trong rừng Bowland. Hình dạng chung giống như bé trai nhỏ con, cao chừng 15 - 20cm, đầu rộng, người tròn, chân ốm và bàn chân nhọn ở đầu; chúng đội nón sát đầu màu lục sáng có chóp nhọn thả nằm ngang. Tôi không thấy có quần áo gì tuy thân hình phủ vải bó sát người màu xanh lục và nâu. Nhân vật tôi chọn để quan sát là chú nhỏ rất nghiêm trang, đứng trong bụi cây gần đấy.

Gương mặt tròn và bầu bĩnh, môi nhỏ, mũi khó thấy, mắt tròn như hai cái đĩa không có lông mày hay lông mi. Tai nếu có đã bị mũ che khuất, và trong lúc tôi đang nhìn mũ in thêm những vòng tròn màu hồng và xanh. Quanh chú nhỏ có hào quang ether thấy rõ, phát ra bên ngoài khoảng 4cm, màu xám xanh, mịn màng và rung động thanh bai hơn của người. Có một luân xa tương ứng với tùng thái dương, phát ra hào quang vừa nói. Trên đỉnh đầu có luân xa nhỏ màu vàng đang linh hoạt. Ta có thể đoán la hình thể được làm sinh động qua tùng thái dương, còn tâm thức qua luân xa ở đầu. Từ cái sau có một lần mỏng như sợi chỉ vươn lên trong không và đâm ra ngoài tâm mắt của tôi.

Chú nhỏ ngồi xuống, tỏ vẻ kiên nhẫn tốt bụng, và giờ tôi thấy là tai nhỏ, nhọn lại ở đầu; trong lúc đó chú chạy, nhảy, bay chung quanh xa đây một chút. Tôi không dám nói là chúng trò chuyện với nhau, nhưng cách trao đổi tư tưởng của chúng làm tôi nghĩ là chúng tia lia không ngắt. Tinh linh đầy sức sống và tràn hạnh phúc, hoàn toàn không nghĩ tới gì khác ngoài trừ chính mình và khung cảnh quen thuộc tự nhiên chung quanh.

Mannikin Nhảy Múa.
Trong phòng khách, Preston.
September, 1922.

Tôi thấy một mannikin đang nhảy múa tới lui trên thảm, cố giữ theo đúng nhịp với nhạc của chú gôm chỉ hai nốt láy đi láy lại mãi.

Tinh linh có nét mặt trẻ thơ nửa nghiêm trang nửa khôi hài, đội nón nhọn với chóp thả ra sau lưng, áo choàng ngắn và vớ bọc bàn chân ngọn ở đầu. Vớ màu xanh, áo choàng màu nâu đậm viền lông thú, mũ có gắn chùm tua thòng xuống. Chú lùn đang trong trạng thái bất thường như thể hùng hực vì năng lực dư thừa và đòi dào sinh lực. Nước da như của đứa trẻ khoẻ mạnh, hay chơi ngoài trời, mắt to nâu sậm đầy vẻ tò mò; chú đi lắc lư nghiêng người qua lại, tay để lên hông khi không chỉ trở. Chú nhảy vài bước giống như điệu múa người Scotland nhưng không quay trên đầu ngón chân. Có hai sinh vật khác tương tự cũng thấy trong phòng. Chúng tựa như elf rừng nhưng tai bình thường và nét mặt không quái dị bằng mà giống người hơn. Cả ba lấy hình dạng phái nam, của bé trai chừng tám, chín tuổi. Tinh linh tuột lên xuống bề đứng cửa ra vào, đi trên thành cửa lưng ghế salon, nhào lộng trên thanh ngang của bàn và ghế. Màu lục nổi bật trong cả ba tuy có trộn màu nâu. Thấy chúng chơi đùa vui vẻ lắm, các chú như đang thi nhau xem ai nhảy xa nhất trên ghế sofa. Mannikin loại này họp thành nhóm đông hơn nhóm brownie. Chúng có thể bay trong không theo ý mình, lưng mang đôi cánh nhỏ trong suốt gần giống hình trái soan. Điều bộ chúng trong không coi không thực và đây tưởng tượng. Cử động rất lẹ làng và gần như không thể tách rời một cá nhân để quan sát, trừ chú được mô tả ở đây bài này, người chú to hơn những kẻ khác. Tôi cho là tinh linh cao khoảng 15cm còn các bạn chừng 10cm. Vài kẻ tuột dọc theo màn cửa. Một nhóm chú lùn giờ đứng ngay giữa phòng nhìn tôi. Tôi thấy mấy chú khác trên các khung hình treo tường. Sinh vật đang đứng tìm cách nói chuyện bằng cách ra điệu bộ như hét to, nhưng tôi không nghe thấy tiếng nào. Chúng có dáng thanh, áo ngoài cột ngang lưng và bụng chùng phũ hồng. Đôi cánh không ngừng lay động. Cái mũ nhỏ ôm sát đầu, không thấy có sợi tóc nào. Chúng không có ruột gan, toàn thân chỉ là một khối.

Tinh Linh Cỏ.
Trong đồng cỏ cách Preston vài dặm.
September, 1921.

Tôi thấy trên mặt đất một số sinh vật màu lục dạng elf nhỏ tí, cao khoảng 3 - 5cm, có cánh hình lạ lưng đường nét không đều. Mặt màu da người tròn đầy, toàn thân mặc quần áo bó chặt màu lục. Chúng đi quanh quẩn trong cỏ, xem ra mê mải chìm đắm vào việc thám hiểm nơi mà đối với chúng như là rừng rậm đầy bí ẩn

Có vẻ như sự sống của chúng liên hệ với cỏ, và sự tăng trưởng của cả hai kết nối chặt chẽ với nhau. Chúng di chuyển rất chậm rãi giữa những cọng cỏ, chúng bay được tuy tôi chỉ thấy sinh vật bay từng đoạn ngắn vụng về. Lúc ở trong không chân tinh linh hướng xuống dưới về phía trước tới chỗ mà chúng muốn đáp xuống, như đứng trên thang. Mà cái bay của chúng thì giống như đu hơn là bay. Rất đông sinh vật hiện diện ở cánh đồng này, khi đi tới lui chúng phát ra tiếng rì rầm rất lạ. Tất cả chỉ chăm chú nghĩ chung một điều và không bận tâm đến gì khác, tư tưởng ấy lộ ra trong hào quang không màu của chúng như là một chuỗi bong bóng ánh sáng đều đặn phát ra từ đầu; những hình tư tưởng ấy giống hệt nhau và nối lại bằng một sợi chỉ ánh sáng. Đó là những hình cầu nhỏ tí đường kính chừng 1,5mm. Tiếp xúc gần hơn làm tôi nghĩ mấy chú elf này trò chuyện với nhau luôn, và chỉ nói tới lui một điều. Hào quang của chúng làm thể sinh lực của cỏ rung động mau hơn mỗi lần elf đi

Mannikin và Brownie

Tại Whitendale.

April, 1922.

Trong lúc tôi đang viết thì một ông lão brownie mặt hầm hừ giận dữ từ bụi cây gần đây bước ra, đi xuống đồi về phía các mannikin. Ông giống như mấy brownie đã tả trước đây, với màu và chi tiết về quần áo có khác đôi chút. Mặt ông hơi thô, dữ dằn, râu xám lổm chổm và đôi tay to lạ thường. Ông lảm bảm luôn miệng chuyện gì đó trong lúc đi, chắc quyết định vừa có và giờ bắt đầu làm. Khi tinh linh đến gần những chú mannikin đang chơi ở đây, ta thấy rõ sự khác biệt về tuổi tác giữa hai loài. Thân hình brownie thô kệch, nặng nề, đáp ứng không nhiều với thúc giục của tâm thức như với mannikin, loài sau dường như là hình thức tinh linh mới. Tâm thức cả hai trụ ở đầu dưới dạng một luân xa, ở brownie luân xa ấy chìm sâu vào trong đầu khoảng 1,5cm. Dù cá tính brownie mạnh hơn và tiến hóa xa hơn, luân xa lại không sinh động, không đáp ứng trong lúc quay như đối với mannikin. Khi lớn tuổi brownie tỏ ra rất thủ cựu. Theo cái nhìn của ta, khó mà thấy làm sao brownie tiến lên mức phát triển kế, vì cả hình dạng và tâm thức xem ra đóng khuôn chặt cứng ngăn việc nảy nở sang mọi đường khác. Có lẽ chúng cần trợ lực ngoại giới từ một nguồn mạnh mẽ.